

איך להרוויח עוד 150 דולר?

קופל ו"אל-על": היחסים המוזרים

קדם המפרק הזמני של חברת התיירות הגדולה קופל עדיין לא יודע במדויק כמה ולמי חייבת החברה מס' 1 בארץ לענייני תיירות יוצאת ונכנסת. מקור מהימן אומר, שההפתעה תבוא לו מכיוון אל על. אם החוב הידוע כיום של קופל לחברת-התעופה הלאומית עומד על 1.5 מיליון דולר, יש החוששים שהוא יתפח פי ארבעה, אחרי שיתברר במדויק שייעור החובות העדכני.

בין קופל ואל-על שוררים יחסים מוזרים. לפני שלוש שנים התפרקה השותפות הוותיקה בקופל **שמזאל** (עוגי) **פילובסקי** — שהיה נשוי **לעדינה**, אחותו של **הבעלים סמי רוזנברג**, שניהם צאצאי **קופל רוזנברג**, שהקים את החברה — פרש אחרי סיכסוך קשה ומות אשתו. להפתעת רבים, הוא יצא לגרמניה כנציג אל על בפרנקפורט. הוא יצא לשם כשבידו הרבה כסף, כתוצאה מפירוק השותפות.

לפני יותר משנה וחצי נשלחו מיכתבים אנונימיים ליחידה המרכזית לחקירות-הונאה במטה הארצי. אחר-כך צורפו לרשימת המכותבים **עמרם בלום**, המפרק הזמני של אל על, ראשי החברה הלאומית שבפירוק, ובשלב אחרון כמד ח"כים.

המיסמכים עוסקים בכמה בכירים בחברה

בכיר ירון
מיכתבים אנונימיים

החשודים במעשים שלא ייעשו. עד כמה שידוע שום גוף לא טיפל עד היום ברצינות במידע זו

פרק מרתק בואתם מיסמכים מתייח לפילובסקי ולמערכת יחסיו המזוהה, בלש המעטה, עם כמה אנשי אל-על. הבכיר הראש שמדובר בו הוא **עקיב ירון**, שהיה נציג אל על בגרמניה לפני פילובסקי. כיום הוא משמ בתפקיד בכיר בחברה בארץ. על-פי המסתתרי מאחורי המיכתבים האנונימיים היה לפילובסקי עניין מיוחד להגיע לגרמניה, ודווקא לפרני פורט, כנציג אל-על. הוא עשה כל מה שאפשר כדי לקבל את התפקיד.

עובד של קופל בגרמניה, שכמה דברים ג נראו לו, רשם ודיווח, לא ברור למי, ואחריו פרש לעבודה רומה כשהוא מפעיל צ'יטר בשיתוף עם אל על.

ייתכן שהתמוטטות קופל תאפשר לכך מתעניינים לפשפש כמה שאירע בחברה ע לפני יציאתו של פילובסקי ממנה. על-פי הניו שהוצגה לפני העולם הזה, עוד עשוי להי שמח בחברה הפרטית.

הארץ. ידיעות אחרונות ומעריב, לפגיש פרטית עם מנכ"ל כור **ישעיהו** (שייקה **גביש**, שהתחלק איתם בסוד הנורא: כור ל תעמוד בתחזיות הייצוא. כתגובה על הסלקטיביות במסירת האינפורמציה נקמה בכור כתבת היומון הכלכלי ד התמוצה מבט. **סנינה סארי** זסיפיה כי כ עומדת לפטר אלף עובדים. מי שצריך היה לראו את הידיעה — ראה אותה. הצצה במעריב בזמן האחרון מגלה שדו **ליפקין** חזר שוב לימיו הטובים, ומביא ידיעו בלעדית מבית כור. מה יהיה השלב הבא?

● **מניות חוסשיות** — שוק ההון מתנהג עתה על-פי הציפיות מהתוכנית. בדיקה העלתה ששערי מרבית המניות החופשיות גבוה עד 30 אחוז מהמתבקש בהתחשב במצב המשק ובהירות הנדרשת. מכיוון שציפיות בקרוב פשיטות-רגל רבות, כראי לבחון בשבוע עיניים מניות בעלות אופי ספקולטיבי ולהקפיד על קניית מניות בעלות מרכיב ייצוא גבוה.

● **צמודי מדר** — למי שיש צמודי-מדר הנסחרים ברמת תשואה שנתית לפידיון של שיבעה אחוז, שהנה נמוכה ביחס לאלטרנטיבות אחרות. רצוי שירחק מהן מיד, אלא אם כן אלה צמודי-מדר שטוח פידיונם הוא בתוך השנה הקרובה. כעית שוק זה היא עודפי הכיסוי של תוכניות-חיסכון, המאלצות אותן למכור את הצמודים בשוק.

● **בנקאיות שבהסדר וצמודי דולר** — ברמת תשואה של 12 אחוז בצמודי דולר אדמון 18.5 אחוז בבנקאיות שבהסדר וההשקעה בהן היא כראית מאור. אפילו בטווח של חודשים. לדעתם, יש מקום להמתין לפיחות קרוב מסיבה נוספת: התקציב הלאומי מכוון לפיחות ריאלי של כ-12 אחוז לשנת תקציב זו. הם צופים לפיחות ריאלי של עד 12 אחוז לפחות, בחצי השנה הקרובה.

● **הדולר השחור** — מחירו מגוחך, ולכן כראי לחטפו, כי הוא עשוי להתפרץ אם וכאשר יתברר שהתוכנית הכלכלית אינה מצליחה.

● **אסיקי השקעה שיקליים** — המוכרים יותר כפת"ם, פק"ם ומק"ם. לדעת השניים, בהתחשב בשיעורי האינפלציה הצפויים לחודשים הקרובים, רצוי להימנע מלהשקיע באסיקים אטרקטיביים אלה, אם רמת התשואה שלהם נמוכה מחמישה-ישישה אחוז בחודש.

● **מקרקעין** — להערכתם עלולה מגמת הירידה להגיע ל-40%-60 אחוז במחיר נכסי רלאיניים: מיגרשים, דירות, משרדים וחניות. הירידה תפגע גם באיורייזקרה.

ומשהו טוב. להערכת השניים, אפשר יהיה לחיות ולא להישחק לגמרי אם נדע לנצל את הנכסים הפינאנסיים שלנו. שעריין יש עליהם תשואה ריאלית גבוהה. לדוגמה: אם נשקיע עשרת אלפים דולר בבנקאיות שבהסדר, כדי לקבל 150 דולר לחודש ולהימנע מניזקי השחיקה. והיום, גם זה משהו.

מחצית-הדרך מאז הונהגה התוכנית הכלכלית החדשה לייצוב המשק היא זמן טוב לעשיית חשבון-נפש. מדר זה נותן השכוע את זכות הדיבור לשני כלכלנים, **צבי סטטק** ו**שלמה סימנובסקי**, בעלי חברה פרטית לייצור כלכלי. להלן קטעים נבחרים מסקירה דרחודשית פנימית של השניים, הנשלחת לחברים שלהם. לא חייבים להסכים לכל מילה, אבל כמה רעיונות כדאי לקנות — ומה.

בפרק הניתוח על התוכנית הם מעריכים שהקיצוץ הממשלתי בפועל הגיע רק ל-400 מיליון דולר. בעוד שהקיצוץ הנדרש על-פי צרכים כלכליים אובייקטיביים הינו בסדר גודל של מיליארד וחצי דולר על בסיס שנתי, שייחייב, בין השאר, קיצוץ ניכר בתקציב-הביטחון.

לדעתם, המפתיעה, אחת מנקודות התורפה העיקריות של התוכנית היא שהיא אינה מטפלת בגורל האבסולוטי והיחסי של הנכסים הפינאנסיים שבידי הציבור. למרות שחיקת-השכר, יש למרבית הציבור הוועתק, שהתשואה הריאלית עליו גבוהה. ראה מניות בבנקאיות שבהסדר וצמודי מט"ח.

פרט מאלף שרבים שוכחים הוא, שמתוך 35 מיליארד הדולר, סך-כל הנכסים הפינאנסיים שבידי הציבור — כ-28 מיליארד — הן התחייבות ממשלתית. גורל החוב הפנימי מהווה 120 אחוז מהתוצר הלאומי הגולמי השנתי, ולדעתם הקושי למחזר את החוב הפנימי עשוי לאלץ את הממשלה לפגוע בנכסים הפינאנסיים, למרות החוק, כמו למשל קביעת שני שערים לדולר, שער יצוא/יבוא ושער פינאנסי.

לדעת השניים, הקפאת הפיחות מחד ושערי הריבית הגבוהים מאידך מביאים באורח טבעי למעבר מאסיווי של כספים מאסיקים צמודי-דולר לאסיקי השקעה שיקליים ולהתעשרות הציבור במנוחים דולריים. והמדובר בסכום של מיליארד וחצי דולר.

לדעתם, צועד המשק לקראת מיתון עמוק, מבלי שום קשר להצלחת התוכנית. הממשלה תצליח בביצוע תוכניתה, היא תביא למיתון כבר בקרוב, אך אם ייעשה ניסיון לרחות את הקץ, יבוא מיתון כפוי בראשית שנת-הכספים הבאה. פירושו של דבר: עשרה אחוז מובטלים, ולא שיבעה-שמונה אחוז, כפי שהאוצר מציג זאת.

ולבר מודאג מ-1988

הסתדרות המורים מחמשת דובר, שבין היתר ישפץ את התדמית הירודה של המורה הישראלי. 70 הגישו מועמדות. חמישה נשארו במירוץ. הם נקראו לבית הסתדרות-המורים. שמאחורי הוועד-הפועל של ההסתדרות בתל-אביב, וקיבלו דף מטעם ההסתדרות-המורים מיום ה-21 באוגוסט. נאמר בו:

לקראת ראיון ב' לתפקיד הדוברות בהסתדרות המורים הצגנו תוכנית-עבודה של דוברות והסברה לטווח של שנתיים. המכוונת ליצירת תפנית דרמאטית בדימוי הציבורי של מוריי ישראל. על-פי התסריט הבא —

השבוע נחתמים הסכמים בין ההסתדרות-המורים והממשלה, תוך התחייבות לשקט תעשייתי במערכת-החינוך. במשך שנתיים תמיוות אין הכרזות של סיכסוכי-עבודה ואין שביתות. ב-1988, לפני חתימת הסכם-עבודה חדש, מתעורר משבר חריף במשאזומתן. עשרת אלפים הורים (!) יוצאים בהפגנה מול רחבת הכנסת בתמיכה נמרצת בתביעות המורים. המתכונת והסיגנון להתוות התוכנית — לבחירתך.

ראשית, טוב לדעת שההסתדרות-המורים דואגת לתדמיתה בעוד שנתיים ויותר. ושמוכיר ההסתדרות-המורים, יצחק ולבר, שהוא גם חבר הוועד-המרכז של ההסתדרות, מבטיח שקט תעשייתי במערכת הגועשת לשנתיים הבאות. אבל השאלה בכל-זאת חייבת להישאל: מי מתחייב לפני החמישה שלא להשתמש במידע שינדבו חינוך? כולל אנשי יחסי-ציבור מיקצועיים. אם הם לא יתקבלו לעבודה, שהתשלום החודשי עבורה הוא מכובד, גם בדולארים. מה ייעשה בתוכניות שיעניו? האם הם יזרקו לפח?

אבל מה זה לעומת התיקווה שהמורים עשויים שלא לשבות, ולוא ליום אחד בשנתיים הבאות?

ביצים לסין

הפעם זה מקור אמין. בחודש נובמבר תתאר בארץ קבוצה של נציגי ממשלת סין, המגלה עניין ברכישת סחורה מגוונת מישראל. הסחורה המבוקשת ביותר היא ביצים. מישוה וזכר כמה טון ביצים הושמדו בחודש שעבר על-ידי היצרנים, שלא רצו לגרום להצפת השוק ולהורדת מחירים?

בכירים הפסידו ב"אלסינט"

הד"ר אברהם סוחמי נפרד מאלסינט ומקים חברת אלקטרוניקה מתקדמת מעבר לים. תהיה לו סיבה טובה לא להיות כאן, כי כמה ישראלים בכירים, פוליטיקאים שהאמינו בו ובאלסינט, נטח כועסים עליו, ואולי בצדק, גם

מתסטר סוחמי
לקל את היום

הם רכשו תבילות מניות שהפניקה אלסינט לפני זמן לא רב. מיותר לציין כמה זה שווה היום, וכמה זה יהיה שווה מחר כשתוכנית ההיי טק יירדו למעשה לטימיון. סוחמי לא אשם, אישית. אבל כמה שנשאר עס כיסים ריקים בוודאי מקללים את הרגע שבו

..כור" והעיתונות סולחה

גם מי שלא קורא את הידיעות הכלכליות, המתפרסמות יום-יום בכל המדורים והיומנים הכלכליים, מבחין שיש סדר סמוי נסקופים שמשיגים כתבים מגופים כלכליים שונים. בדרך כלל מישוה דואג לחלק אותם בין כולם בפירקי זמן קבועים.

דוגמה מאלפת לכך היא סיקור הקונצרן ההסתדרותי כור. הדוברת שלו, רחל שליה, סימפטית ומשופשפת, ממעיטה להוציא קומונ"קטים לכתבים. מה שמאפשר לכל אחד לחטוף כמועדו את הסקופים שלו.

לפני כמה שבועות פירסם דרור שרביט, כתב דבר, שתי ידיעות בלעדיות — האחת כוונת כור לרכוש את סוכנות יבוא המכוניות האיטלקיות פיאט. השניה על כוונת הקונצרן לקנות את חברת הכימיקלים גדות של האחים ייחננה.

כעבור שלושה ימים וזמנו שלושה כתבים, של

זיכרזים אמריקאיים בארץ

גם זה הגיע לכאן. חברת שקד-שיווק בינלאומי מפרסמת עתה באופן בלעדי בעברית, מיכרזים של ממשלת ארצות-הברית. הממשלה האמריקאית מפרסמת מדי יום כ-2000 מיכרזים. בסך שנתי כולל של 350 מיליארד דולר. עד עתה ניתן היה להשיג אינפורמציה כזו על-ידי התקשרות למאגרי-מידע בארצות-הברית, הליך שאינו קל כלל ועיקר. המנויים בחברה משלמים 99 דולר לחודש — סכום השווה להתקשרות יומית אחת למאגרי-ידע אמריקאי למשך 50 דקות. הם מתחברים למחשב החברה הישראלית. המנוי מציין את סוג הנושא שבו הוא מגלה עניין ומקבל מידע, בדואר אלקטרוני, את כל המיכרזים הספציפיים בתחום שהוא מעוניין בו.

החברה מבטיחה דבר נוסף — מסירת מידע על זוכה המיכרז, כדי לאפשר למעוניינים לגסות ולהיות קבלני-מישנה.

האמינו לתעמולה המאסיווית, המצויינת, של סוחמי, שנערכה עזיבה-הנפקה, בכת-ימלון על ספל קפה ועוגה.